

obligarea pârâtului să suporte din averea personală pasivul societății debitoare în suma de 15.940.663 lei.

În motivare s-a arătat că, la data de 17.02.2012 prin încheierea Comercială nr.257/2012 Tribunalul Bistrița Năsăud a dispus deschiderea procedurii generate a insolvenței la cererea debitoare SC PHOENIX GAMES SRL Bistrița.

În perioada 01.05.2010 – 17.02.2012 societatea a obținut venituri din organizarea și exploatarea jocurilor de noroc de tip bingo, organizat prin intermediul sistemelor rețelelor de televiziune Super Bingo Metropolis”. În perioada respectivă societatea a organizat un număr de 99 partide ale jocului. Prin încheierea de deschidere a procedurii insolvenței a fost stabilit termen limită pentru depunerea declarațiilor de creanță la 3 aprilie 2012. În termen legal reclamanta a formulat și depeș la dosar declarație de creanță pentru suma de 7.674.105 lei, din care a fost înscrisă pe Tabelul preliminar doar suma de 5.015.670 lei, restul creanței fiind stinsă prin plata de către debitoare.

Pe tabelul definitiv al creanțelor întocmit de către administratorul judiciar sunt înscrise un număr de 166 creditori, totalul creanțelor înscrise la masa credală fiind de 15.940.663 lei,

Prin raportul cauzelor intrării în insolvență depeș la dosar și publicat în Buletinul procedurilor de insolvență nr. 7791/20.04.2017 se arată că nu au fost identificate fapte care să se încadreze în prevederile art.138 din Legea 85/2006 pentru stabilirea unor răspunderi personale, iar fapta acordării unor împrumuturi către societăți afiliate este apreciată că nu încalcă prevederile legale în vigoare.

În această situație având în vedere prevederile al. 3 al art. 138 din Legea 85/2006 conform căroră Dacă administratorul judiciar ori, după caz, lichidatorul nu a indicat persoanele culpabile de starea de insolvență a debitorului și/sau a hotărât că nu este cazul să introducă acțiunea prevăzută la al. 1, această poate fi introdusă de președintele comitetului creditorilor în urma hotărârii adunării creditorilor (,)” instituția reclamantă în calitatea sa de președinte al Comitetului Creditorilor, în urma hotărârii adunării creditorilor consemnată în Procesul Verbal al Adunării încheiat la data de 18.10.2017, și a formulat cererea prin care solicită instanței să dispună obligarea administratorului statutar al societății la plata pasivului debitoare.

Pe fondul cauzei, se arată că, pârâtul a fost administrator statutar al debitoare SOC, PHOENIX GAMES SRL, în perioada 2009 - 2015 conform informațiilor furnizate de către O.R.C. Bistrița Năsăud. În cursul anului 2014 cu ocazia desfășurării inspecției fiscale desfășurată asupra activității debitoare a fost emisă Decizia de impunere nr. 468/23.10.2014 prin care au fost stabilite în sarcina societății obligații bugetare suplimentare în cuantum de 34.066.530 lei.

Astfel, se menționează că, împotriva deciziei de impunere anterior menționate debitoare a formulat contestație potrivit prevederile art.205 - 218 din O.G. 92/2003 privind Cod procedură fiscală, contestație ce a fost respinsă prin Decizia nr. 110/09.04.2015 de soluționare a contestației. Decizia de soluționare a contestației a fost menținută de către Curtea de Apel Cluj care soluționând acțiunea în contencios administrativ formulată de către reclamanta PHOENIX GAMES SRL a pronunțat Sentința Civilă nr. 63/15.02.2017 în dosarul nr. 1114/33/2015 prin care a respins cererea reclamantei și a menținut Decizia nr. 110/09.04.2015 de soluționare a contestației împotriva Deciziei de impunere F-BN 468/23.10.2014 și a Raportului de inspecție fiscală.

Cu ocazia efectuării inspecției fiscale organele fiscale au constatat că societatea debitoare prin organele sale de conducere a acordat în intervalul 2009-2011 împrumuturi financiare semnificative, fără dobândă, către alte șapte (7) societăți comerciale afiliate în înțelesul prevederilor art. 7, pct. 26, lit. d din Codul fiscal, respectiv către SC MET&MET SRL, SC RIVIERA REZIDENCE SRL, SC MONTE CALM IMOB SRL, SC METROPOLIS SRL, SC PHOENIX CONSTRUCT SRL, SC METROPOLIS CASINO SRL și SC METROPOLIS GRUP SRL.

În obiectul de activitate al societății nu figurează activitatea de creditare către persoane juridice. Reprezentantul societății a arătat că pentru aceste operațiuni au fost încheiate între societăți contracte de împrumut, iar aceste operațiuni nu au avut scop comercial, ci exclusiv, sprijinirea temporară a activității curente a societăților afiliate. Sumele împrumutate provin din excedentul de flux de numerar pe care societatea l-a înregistrat în perioada 2009-2011, (pag. 36 raportul de inspecție fiscală).

S-a constatat de către organele de control ca la sfârșitul anului 2011 societatea aflată în insolvență, respectiv SOC. PHOENIX GAMES SRL, avea de recuperat suma de 97.001.132 lei de la cele șapte (7) societăți comerciale afiliate. După intrarea în insolvență a SOC. PHOENIX GAMES SRL contractele de împrumut au fost reconsiderate ca fiind tranzacții, părțile implicate convenind ca sumele împrumutate să fie restituite în termenele și cuantumul cuprinse în graficele de rambursare a sumelor împrumutate, anexate la fiecare tranzacție încheiată. Până la data prezentei, așa cum a arătat și administratorul judiciar în raportul cauzelor, nu au fost respectate graficele de restituire a împrumuturilor.

S-a apreciat de către organele de inspecție fiscală că suma de 97.001.132 lei reprezintă suma de care societatea în insolvență a fost privată în exercitarea activității de bază, aspect ce a condus în final la incapacitatea de plată și implicit la neachitarea datorilor curente. În temeiul acestor constatări s-a formulat și depeș o plângere penală la organele penale competente.

Având în vedere aceste constatări, starea de insolvență în care se află societatea începând cu data de 17.02.2012, data ulterioară împrumuturilor acordate, totalul creanțelor înscrise la masa credală de 15.940.663 lei, reprezentând obligații de plată neachitate către bugetul de stat, persoane fizice (premiu din jocuri de noroc), societăți comerciale, termenele nerealiste de returnare a sumelor împrumutate, acordarea acestora fără dobândă, precum și faptul că până în prezent nu au fost respectate graficele de restituire a împrumuturilor și nu au fost recuperate creanțele datorate, se apreciază că se poate stabili pe deplin legătura de cauzalitate între fapta administratorului statutar și starea de insolvență a debitoare.

În opinia reclamantei, în cauză se poate reține incidența faptelor prevăzute la art. 138, al. 1, lit. a) au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane”, precum și cele ale lit. e) „au returnat sau

au ascuns o parte din activul persoanei juridice ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia”, astfel, se apreciază că se impune admiterea acțiunii introductive astfel cum a fost formulată.

Totodată, se arată că, atât organul fiscal, cât și ceilalți creditori înscrși la masa credală au suferit un prejudiciu reprezentat de creanța nerecuperată de la debitoarea SOC. PHOENIX GAMES SRL, prejudiciu suferit din cauza faptului că reprezentantul societății a deturnat fondurile bănești din patrimoniu și nu a făcut demersuri pentru recuperarea creanțelor societății, fapt ce a condus la insolvența societății.

Așadar, se apreciază că, în cauză sunt întrunite condițiile angajării răspunderii materiale patrimoniale a pârâtului, respectiv comiterea faptei ilicite, prejudiciul cert, lichid și exigibil cauzat creditorilor societății, vinovăția pârâtului, raportul de cauzalitate între fapta ilicită și paguba produsă, astfel, se solicită admiterea cererii reclamantei așa cum a fost formulată.

În drept, se invocă prevederile art. 138 alin. 1 lit. a și e și al. 3 din Legea 85/2006.

Pârâtul Cosma Vasile Eugen a formulat cerere de chemare în garanție (f. 183) solicitând, în cazul în care va fi obligat la plata unor sume de bani, respectiv, va fi obligat să suporte pasivul societății debitoare, obligarea chemaților în garanție Rus Petru și Chifa Radu - asociați ai SC PHOENIX GAMES SRL, în solidar să achite aceste sume.

În motivare se arată că, prin cererea formulată, DGFP Cluj-Napoca - AJFP BN în calitate de președinte al Comitetului creditorilor al SC PHOENIX GAMES SRL solicită obligarea pârâtului la plata sumei de 15.940.663 lei, cu explicația că această sumă constituie pasivul debitoarei SC PHOENIX GAMES SRL.

Prin încheierea comercială nr. 257/2012 pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud s-a dispus deschiderea procedurii generale a insolvenței la cererea societății debitoare.

Pârâtul a avut calitatea de administrator statutar la SC PHOENIX GAMES SRL începând cu 09.05.2009, mai apoi după deschiderea procedurii fiind numit administrator special până la data de 24.11.2015.

Astfel, se arată că, prin întâmpinarea formulată la dosarul cauzei, pârâtul a solicitat Tribunalului Bistrița-Năsăud în principal să respingă cererea privind angajarea răspunderii patrimoniale formulată, ca fiind prescrisă iar în subsidiar, să respingă cererea privind angajarea răspunderii patrimoniale formulată, ca fiind nefondată. A mai arătat faptul că, în opinia pârâtului, cererea formulată de reclamantă este prescrisă fiind incidente prevederile art.139 din legea 85/2006 privind procedura insolvenței.

Pe fondul cauzei, se apreciază că cererea formulată este nefondată nefiind îndeplinite nici condițiile art.138 din legea 85/2006 și nici condițiile generale ale răspunderii civile delictuale, conform art.998 - 999 cod civil, pentru motivele arătate în întâmpinare, motive pe care nu le mai reiterează în cererea de chemare în garanție.

Îndrept, se invocă prevederile art.60-63VechiulC.proc.civ.

Reclamanta Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj Napoca - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud a formulat răspund la întâmpinarea depusă de pârâtul Cosma Vasile Eugen (f. 188-189) solicitând respingerea excepției prescrierii dreptului la acțiune invocată de către pârât prin întâmpinare, ca fiind nelegală și netemeinică, iar pe fondul cauzei, admiterea acțiunii formulate de către instituția reclamantă pe baza motivelor și considerentelor arătate pe larg în acțiunea introductivă; în ceea ce privește excepția lipsei prescrierii dreptului la acțiune, se solicită respingerea acestei excepții invocate de către pârât, ca nelegală și netemeinică.

În acest sens, se arată că procedura insolvenței debitoarei a fost deschisă la data de 17.02.2012, fiind desemnat ca administrator judiciar Consult Management U.V., ulterior dispunându-se intrarea în procedura de reorganizare a societății.

Potrivit prevederilor art.139 din Legea 85/2006: „Acțiunea prevăzută la art. 138 se prescrie în termen de 3 ani. Prescripția începe să curgă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a cauzat apariția stării de insolvență, dar nu mai târziu de 2 ani de la data pronunțării deschiderii procedurii.” Prin urmare, termenul de prescripție al unei cereri de stabilire a răspunderii patrimoniale este de 3 ani și el începe să curgă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a cauzat apariția stării de insolvență.

Potrivit prevederilor art. 139 termenul de prescripție al acțiunii în stabilirea răspunderii patrimoniale este de 3 ani de la data când creditorii au luat cunoștință despre faptele și persoanele ce au provocat insolvența societății. În cazul din speță, se arată că instituția reclamantă a luat cunoștință despre faptele care au determinat incapacitatea de plată a societății și despre persoana responsabilă abia la încheierea inspecției fiscale desfășurată asupra activității debitoarei, constatările organelor de control fiind cuprinse în procesul verbal de inspecție fiscală nr.327/23.10.2014 și decizia de impunere nr. 468/23.10.2014, la aceea data fiind formulată și o sesizare penală pentru faptele constatate cu ocazia efectuării inspecției fiscale și pentru care organele de control au apreciat că ar putea întruni elementele constitutive ale unor infracțiuni.

Astfel, raportat la data la care a fost cunoscută de către instituția reclamantă persoana responsabilă pentru ajungerea societății debitoare în stare de insolvență (această dată fiind 23.10.2014), acțiunea pentru stabilirea răspunderii patrimoniale este depusă în interiorul termenului de prescripție de 3 ani prevăzut de art.139 din Legea nr.85/2006, întrucât a fost înregistrată la Tribunalul Bistrița Năsăud la data de 19.10.2017. întrucât răspunderea organelor de conducere prevăzută de art.138 din Legea 85/2006 este o răspundere civilă delictuală dreptul la acțiune ia naștere din momentul în care a fost cunoscută persoana care a cauzat apariția stării de insolvență, iar în cazul din speță acest moment este 23.10.2014, data la care a fost finalizată inspecția fiscală și data emiterii raportului de inspecție fiscală în cuprinsul căruia s-au concretizat constatările care reprezintă temeiul acțiunii introductive a reclamantei. Această dată este singura ce poate fi reținută, în opinia reclamantei, ca moment declanșator al curgerii termenului de prescripție de 3 ani, dat fiind și faptul că un raport al cauzelor intrării în insolvență a debitoarei nu a fost depus la dosarul cauzei până la

data de 17.02.2017, dată la care pârâtul susține ca s-ar fi împlinit termenul de prescripție a dreptului de acțiune.

În această situație, se apreciază că înregistrarea cererii de atragere a răspunderii personale a fostului administrator statutar la instanța competentă la data de 19.10.2017 s-a făcut în termen legal, motiv pentru care se solicită respingerea excepției prescripției dreptului la acțiune invocată de către pârât ca nelegală și netemeinică.

Prin urmare, reclamanta apreciază că, înscrisurile depuse de aceasta în probațiune, sunt atât concludente cât și suficiente pentru a se putea reține îndeplinirea condițiilor cumulative prevăzute atât de art.138 din Legea 85/2006, cât și de art. 998-999 Cod civil, respectiv cele referitoare la vinovăția pârâtului, fapta ilicită, prejudiciul adus creditorilor înscriși la masa credală, precum și legătura de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu.

În ceea ce privește susținerea pârâtului referitoare la modificarea pasivului societății ca urmare a faptului că pe parcursul perioadei de reorganizare s-ar fi achitat unele sume de bani către creditori, se învederează acestuia că în dosarul cauzei pasivul debitoare este, la acest moment procedural, cel înscris în ultimul tabel de creanțe întocmit de către administratorul judiciar, respectiv Tabelul nr. 883/14.10.2014 publicat în B.P.I. nr. 18.830/24.10.2014, tabel ce a fost anexat cererii introductive.

Pentru toate aceste considerente, se solicită instanței respingerea excepției invocate și admiterea acțiunii introductive astfel cum a fost formulată, iar referitor la cererea de chemare în garanție formulată de către pârâtul Cosma Vasile Eugen, reclamanta menționează că nu se opune admiterii, în principiu, a acestei cereri.

Chematul în garanție Chifa Radu a formulat întâmpinare (f. 192-193) solicitând pe cale de excepție, se invocă excepția prescripției dreptului la acțiune în antrenarea răspunderii administratorului; pe fondul cauzei, respingerea ca neîntemeiată a acțiunii formulate de creditor, cu obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea prezentului litigiu, respingerea cererii de chemare în garanție.

În motivare se arată că, observând natura faptelor enumerate în art. 138 din legea insolvenței, este indiscutabil faptul că răspunderea care poate fi antrenată este o răspundere civilă delictuală, astfel încât admisibilitatea prezentei acțiuni este condiționată de proba elementelor constitutive generice ale acesteia, respectiv fapta ilicită, prejudiciul, raportul de cauzalitate și vinovăția. Legea insolvenței nr. 85/2006, dă un specific aparte acestor elemente. Faptele ilicite sunt limitativ prevăzute de lege și sunt, în același timp, fapte intenționate, cu excluderea culpei ca formă de vinovăției. Prejudiciul este, de asemenea, special conceput, sub forma insuficienței activului pentru plata creanțelor în contra debitorului. Legătura de cauzalitate este una inedită, întrucât nu se cere să existe legătură directă între fapta ilicită și prejudiciu, ci legătură directă între fapta ilicită și starea de insolvență.

Potrivit raportului administratorului judiciar publicat în BPI nr. 2629/23.02.2012, la data deschiderii procedurii, societatea era în funcțiune, deținea active în valoare totală de 96.905.681 lei, conform site-ului finanțe. Conform tabelului preliminar al creanțelor la 12.06.2017, valoarea totală a creanțelor acceptate era de 12.651.358, 63 lei, valoare mult inferioară valorii nete a activelor. Aceste active nu au fost încă valorificate de lichidatorul judiciar, astfel că la această dată nu se poate discuta de o insuficiență a activului pentru plata creanțelor care să justifice acțiunea. Societatea este în reorganizare judiciară iar conform planului de reorganizare programul de plăți este respectat. Acțiunea a fost formulată de către creditorul bugetar fapt care denotă că administratorul judiciar nu a considerat că se impune a fi formulată, raportat la condițiile concrete cerute de legea nr. 85/2006. Coroborând probele de la dosar cu susținerile creditorului, se apreciază că, instanța va constata neîndeplinirea condițiilor cerute de lege pentru angajarea răspunderii patrimoniale a chematului în garanție Chifa Radu, motiv pentru care acțiunea introdusă, se apreciază ca fiind vădit neîntemeiată.

Referitor la prescripția acțiunii, se arată că, potrivit art. 139 din legea nr. 85/2006, Acțiunea prevăzută la art. 138 se prescrie în termen de 3 ani. Prescripția începe să cursă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a cauzat apariția stării de insolvență, dar nu mai târziu de 2 ani de la data pronunțării deschiderii procedurii.

Astfel, din cuprinsul acțiunii rezultă că, societatea a avut un singur administrator statutar, respectiv pârâtul, Cosma Vasile Eugen. Acest fapt a fost cunoscut de către creditorul bugetar, toate documentele financiare aflate în baza de date a acestuia fiind semnate de către administratorul societății. Deschiderea procedurii insolvenței a fost pronunțată prin încheierea nr. 257 din 17.02.2012 a Tribunalului Bistrița-Năsăud în dosarul nr. 812/112/2012. Acțiunea a fost înregistrată la data de 25.10.2017, cu mult peste termenul legal. Raportat la prevederile art. 139 din Legea nr. 85/2006, se apreciază că, prezenta acțiune este prescrisă.

Referitor la inexistența faptelor și a legăturii de cauzalitate impusă de lege dintre fapta administratorului și starea de insolvență a debitoare, chematul în garanție arată că, deține calitatea de asociat al societății debitoare, motiv pentru care a fost chemat în garanție, în condițiile prevăzute de art. 60-63 vechiul cod de procedură civilă.

Așadar, din probatoriul depus în susținerea acțiunii nu rezultă că administratorul statutar ar fi comis faptele mai sus menționate, cu atât mai mult, se apreciază că, aceste fapte nu puteau fi comise de către asociații societății.

Răspunderea reglementată de art. 138 din Legea nr. 85/2006 are o natură juridică delictuală, cu un caracter special și această formă a răspunderii trebuie să cuprindă elementele prevăzute de art. 998-999 cod civil, respectiv fapta ilicită, prejudiciul, legătura de cauzalitate dintre acestea și vinovăția, numai că sunt circumscrise situației speciale avute în vedere de legea falimentului.

Astfel, revine titularului cererii formulate în temeiul art. 138 din legea nr. 85/2006 obligația de a iniția și de a produce probe din care ar putea să rezulte necesitatea atragerii răspunderii membrilor organelor de conducere și dată fiind calitatea acestuia de reclamant îi revine inclusiv obligația de dovedire a cererii, în temeiul art. 1169 Cod civil vechi, aplicabil raportului juridic dedus judecății.

În speță se susține că administratorul societății ar fi deturnat fondurile bănești din patrimoniul societății și nu a făcut

demersuri pentru recuperarea creanțelor societății, fapte nedovedite. Astfel, se arată că, niciunde în cuprinsul acțiunii nu se arată în ce fel contractele prin care societățile și-au acordat sprijin financiar reciproc au generat starea de insolvență, acestea fiind încheiate în conformitate cu legea, aspecte care rezultă din chiar expertiza contabilă efectuată în cursul urmăririi penale din dosarul nr. 2157/P/2016, depus în probațiune de către părât.

În acest sens, se apreciază că, în niciun fel între faptele administratorului din cursul activității curente imputate prin cererea de atragere a răspunderii și starea de insolvență nu există o legătură de cauzalitate, iar în lipsa legăturii de cauzalitate nu se poate antrena răspunderea acestuia și pe cale de consecință nici a celor chemați în garanție.

În drept, se invocă prevederile art. 166 cpc, art. 55 din legea nr. 31/1990, lg. 85/2006.

Reclamanta Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj Napoca - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud a formulat răspuns la întâmpinarea depusă de chematul în garanție Chifa Radu (f. 197-198) solicitând respingerea excepției prescrierii dreptului la acțiune invocată de către chematul în garanție prin întâmpinare, ca fiind nelegală și netemeinică, iar pe fondul cauzei, admiterea acțiunii formulate de către instituția reclamantă pentru motivele arătate în acțiunea introductivă; respingerea cererii de solicitare a cheltuielilor de judecată.

În motivare se arată că, procedura insolvenței debitoarei a fost deschisă la data de 17.02.2012, fiind desemnat ca administrator judiciar Consult Management U.V., ulterior dispunându-se intrarea în procedura de reorganizare a societății.

Potrivit prevederilor art.139 din Legea 85/2006: Acțiunea prevăzută la art. 138 se prescrie în termen de 3 ani. Prescripția începe să curgă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a cauzat apariția stării de insolvență, dar nu mai târziu de 2 ani de la data pronunțării deschiderii procedurii. Prin urmare, termenul de prescripție al unei cereri de stabilire a răspunderii patrimoniale este de 3 ani și el începe să curgă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a cauzat apariția stării de insolvență.

În continuarea scriptului „răspuns la întâmpinare”, reclamanta reiterează susținerile invocate în cuprinsul răspunsului la întâmpinarea depusă de părâtul Cosma Vasile Eugen.

Consult Management UV IPURL în calitate de administrator judiciar al debitoarei SC PHOENIX GAMES SRL a formulat note de ședință (f. 199-200) solicitând respingerea acțiunii ca fiind tardiv formulată, dreptul la o asemenea acțiune fiind, în opinia administratorului judiciar, prescris.

În motivare, se arată că, procedura generală a insolvenței a fost deschisă față de S Phoenix Games SRL prin încheierea Civilă nr. 257/2012 pronunțată la data de 17.02.2012. Conform prevederilor art. 139 din Legea nr. 85/2006, „acțiunea prevăzută la art. 138 se prescrie în termen de 3 ani. Prescripția începe să curgă de la data de la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a cauzat apariția stării de insolvență, dar nu mai târziu de 2 ani de la data deschiderii procedurii. Analizând acest text de lege, se observă că termenul de prescripție începe să curgă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a cauzat starea de insolvență dar nu mai târziu de doi ani de la data deschiderii procedurii. Deci nu este vorba de data la care a fost cunoscută fapta ilicită sau presupusa ilicită. Răspunderea în temeiul prevederilor art. 138 din Legea nr. 85/2006 este o răspundere civilă delictuală specială. Deci prescripția nu poate să înceapă să curgă mai devreme de deschiderea procedurii insolvenței dar nici mai târziu de 2 ani de la data deschiderii procedurii insolvenței. În acest sens se observă că doi ani de la data deschiderii procedurii insolvenței se împlinesc la data de 16.02.2014. O interpretare corectă a textului art. 138 duce la constatarea că dacă prescripția nu poate să înceapă să curgă mai târziu de doi ani de la data deschiderii procedurii atunci termenul de prescripție de 3 ani se împlinește cel târziu la data de 16.02.2017. Ori, acțiunea în răspundere a fost înregistrată la tribunal ulterior acestei date.

Astfel, se apreciază că, cererea formulată pentru stabilirea răspunderii personale în temeiul prevederilor art. 138 este neîntemeiată.

Legiuitorul a stabilit ca în cazul în care în raportul întocmit în conformitate cu dispozițiile art. 59 alin. (1) sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului... la cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului, judecătorul sindic poate dispune ca o parte a pasivului debitorului să fie suportată de membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și de orice altă persoană care a cauzat starea de insolvență a debitorului, prin faptele enumerate expres și limitativ de lege. Ori, se arată că, administratorul judiciar nu a menționat în raportul respectiv persoane cărora le-ar fi imputabilă starea de insolvență, nestabilind o legătură de cauzalitate între faptele unor persoane și starea de insolvență. Pentru a stabili o legătură de cauzalitate între fapte și prejudiciu sau starea de insolvență, trebuie făcută o analiză profundă și o decelare a proporției în care diferitele cauze au contribuit la producerea stării de insolvență pentru a se putea stabili raportul de cauzalitate între fapte și prejudiciu. Raportul de cauzalitate în ceea ce privește producerea insolvenței este unul complex, fiindcă pot fi mai multe persoane care concurează cu faptele lor la producerea prejudiciului. Producerea prejudiciului poate fi precedată sau însoțită de mai multe acțiuni sau inacțiuni, care pot fi directe sau indirecte, succesive sau concomitente, imediate sau mediate, principale sau secundare, alcătuint în complex de împrejurări, unele cu rol de cauze, altele de condiții, așa încât este dificil de decelat care dintre ele se află într-un raport de cauzalitate suficient de caracterizat cu prejudiciu.

În opinia administratorului judiciar, faptele invocate de către creditoare nu sunt fapte ilicite, deoarece nu a identificat prevederi legale încălcate. În analiza pe care a făcut-o nu a găsit suficiente argumente pentru a stabili ca sunt întrunite toate elementele constitutive ale răspunderii civile delictuale, respectiv fapta ilicită, prejudiciul, raportul de cauzalitate și vinovăția. Dacă creditorul a constatat că există motive întemeiate pentru stabilirea răspunderii părâtului sau a persoanelor chemate în garanție trebuie să dovedească existența îndeplinirii tuturor elementelor mai sus menționate. În opinia administratorului judiciar nu sunt aduse asemenea dovezi solide.

Administratorul judiciar arată că își susține această opinie motivată de faptul că în baza documentelor contabile a constatat că la data deschiderii procedurii doar activele imobilizate erau de peste 100.000.000 lei iar totalul obligațiilor către creditorii înscrise în tabelul definitiv sunt de sub 16.000.000 lei. Aceasta arată că datoriile societății pot fi acoperite integral. Apoi, arată că, debitoarea a achitat obligațiile de plată la zi, în acest moment neexistând rate restante față de bugetul statului. Ba chiar au fost achitate în perioadele precedente și în avans.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele:

Răspunderea patrimonială reglementată de art. 138 din Legea 85/2006 este o răspundere menită să asigure acoperirea pasivului debitoarei, în situația în care prin vânzarea activelor acesteia nu sunt recuperate toate creanțele stabilite în cauză.

Potrivit art. 139 din același act normativ, acțiunea prevăzută la art. 138 se prescrie în termen de 3 ani, cu mențiunea că prescripția începe să curgă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a cauzat apariția stării de insolvență, dar nu mai târziu de 2 ani de la data pronunțării deschiderii procedurii.

În speța de față, se constată că procedura generală a insolvenței a fost deschisă față de debitoarea Societatea Phoenix Games SRL, la data de 17.02.2012, prin încheierea civilă nr. 257/2012 pronunțată în dosarul nr. 812/112/2012, ceea ce înseamnă că termenul de 3 ani pentru prescripția dreptului la acțiune împotriva persoanei responsabile de intrarea în insolvență a început să curgă cel mai devreme la data deschiderii procedurii insolvenței și cel mai târziu la 2 ani de la acest moment, respectiv la data de 17.02.2014, iar între cele două repere temporale indicate, la data constatării faptei culpabile și a stabilirii persoanei responsabile. Prin urmare, chiar în ipoteza în care acest termen imperativ ar fi început să curgă la data împlinirii celor doi ani de la data deschiderii procedurii insolvenței, termenul de prescripție de 3 ani s-a împlinit dincolo de orice îndoială la data de 17.02.2017 ori în cauza dedusă judecătii, actuala acțiune a fost înregistrată abia la data de 19.10.2017, cu depășirea evidentă a termenului maxim de 5 ani prescris de legiuitor.

Plecând de la premisele de fapt mai sus consemnate, luând în considerare termenele legale instituite expres și limitativ de către legiuitor pentru promovarea unei asemenea acțiuni civile și constatând că, reclamanta creditoare, a rămas în pasivitate procesuală mai bine de 5 ani, declanșând prezentul demers judiciar abia în data de 19.10.2017, cu depășirea evidentă a termenului total de prescripție de 3 + 2 ani, expres precizat de art. 139 din Legea 85/2006 și care, subliniem încă o dată, a debutat la data deschiderii procedurii insolvenței (17.02.2012) și s-a împlinit la data de 17.02.2017.

Pe cale de consecință, făcând aplicarea dispozițiilor art. 137 din vechiul Cod de procedură civilă, în temeiul art. 138 raportat la art. 139 și coroborat cu art. 11 lit. g din Legea 85/2006, se va admite excepția peremptorie a prescrierii dreptului la acțiune invocată de pârât și de chemat în garanție și pe cale de consecință, se va respinge cererea de atragere a răspunderii patrimoniale formulată de reclamanta în contradictoriu cu pârâtul, ca fiind prescris dreptul material la acțiune, și implicit cererea de chemare în garanție, potrivit dispozitivului prezentei hotărâri, dat fiind soluția adoptată în cererea principală (ea nefiind judecată pe fond ci pe o excepție peremptorie care împiedică a se statua asupra temeiniciei susținerilor reclamantei).

Se impune a fi menționat că din perspectiva textului de lege incident, mai sus indicat, este eronat modul de interpretare pe care reclamanta îl etalează prin întâmpinarea depusă cu privire la stabilirea momentului de la care începe să curgă termenul de prescripție (data finalizării inspecției fiscale). Cu privire la acest aspect subliniem încă o dată că termenul general de prescripție de trei ani începe să curgă la data cunoașterii persoanei responsabile dar nu mai târziu de limita temporală maximă stabilită (2 ani de la data deschiderii procedurii), indiferent de data la care creditoarea a binevoit să finalizeze inspecția fiscală.

Raportat la argumentele arătate, apreciind că reclamanta creditoare a rămas în pasivitate procesuală mai bine de 5 ani (deși inspecția fiscală putea fi efectuată în primii doi ani de la data deschiderii procedurii insolvenței), declanșând prezentul demers judiciar abia în data de 19.10.2017, cu depășirea evidentă a termenului de prescripție de 3 ani, expres precizat de art. 139 din Legea 85/2006 și care a debutat la data împlinirii a 2 ani de la momentul deschiderii procedurii insolvenței, și anume 17.02.2012.

Pentru aceste motive, în numele legii, hotărăște:

Admite excepția prescrierii dreptului la acțiune invocată de pârâtul COSMA VASILE EUGEN și de chematul în garanție CHIFA RADU.

Respinge cererea de atragere a răspunderii patrimoniale formulată de reclamanta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE CLUJ-NAPOCA prin ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANTELOR PUBLICE BISTRIȚA-NĂSĂUD, cu sediul în Bistrița, str. 1 Decembrie, nr. 6-8, județul Bistrița-Năsăud, în contradictoriu cu pârâtul COSMA VASILE EUGEN, [REDACTAT]

[REDACTAT] și cu lichidatorul judiciar CONSULT MANAGEMENT U.V. IPURL, cu sediul social în Bistrița, str. B-dul Decebal, nr. 9, sc.B, ap. 27, și cu sediul procesual în Bistrița, str. Alba Iulia, nr. 28, județul Bistrița-Năsăud, ca fiind prescris dreptul material la acțiune.

Respinge cererea de chemare în garanție formulată de pârâtul COSMA VASILE EUGEN și îndreptată împotriva numiților CHIFA RADU, [REDACTAT] și RUS PETRU, [REDACTAT]

Cu drept de recurs în termen de 7 zile de la comunicare. Recursul se depune la Tribunalul Bistrița-Năsăud.

Pronunțată în ședință publică, azi 06.03.2018.
Presedinte, Judecător-sindic,
Marica Florinel Macidon

Grefier,
Tóth Edit

[REDACTED]